

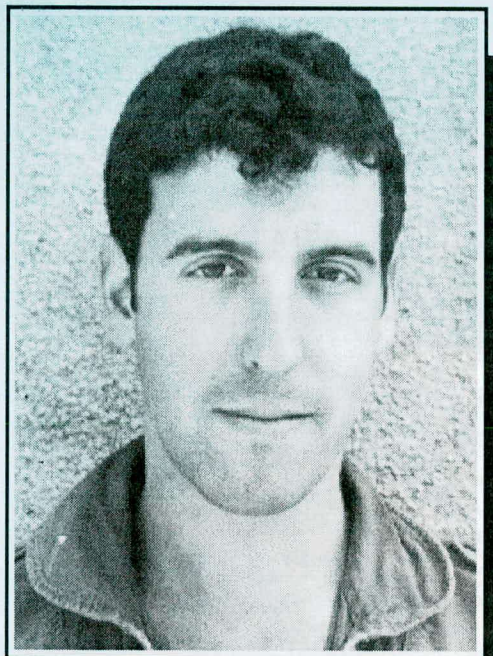

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מ.א. 2194446

סגן כהן ישראל ז"ל
בן 22 בנפלו

סגן כהן ישראל שרוליק ז"ל

בן רחל ואריה

נולד בחיפה

ב-ה' בניסן תשט"ו , 28/3/1955

התגייס ב-אוקטובר 1973

נפל בעת מילוי תפקידו

ב-כ"ט באייר תשל"ז , 17/5/1977

שרת בחיל האויר

יחידה: טייסת 118

תפקיד: טייס

מקום נפילה: חוף אשדוד

באזור: השפלה הדרומית והנגב

נקבר בחיפה

הותיר הורים ושתי אחיות - שרה,

מתוקה

קורות חיים

בן אריה ורחל. נולד ביום ה' בניסן תשט"ו (28.3.1955) בחיפה. התחיל ללמוד בבית-הספר שליד ה'ריאלי' בחיפה ולאחר גמר לימודיו בבית-הספר היסודי התקבל לפנימייה הצבאית. כחובב-טבע ואיש-חברה הצטרף שרוליק לתנועת הנוער 'הצופים', שבט 'משוטטי הכרמל' ועם חבריו הרבה לסייר ביערות הכרמל ולנדוד במשעולים ובשבילים. בין חבריו לספסל הלימודים נחשב כתלמיד טוב, המוצא לו תמיד זמן לשקוד על לימודיו. היה חניך מסודר להפליא ו'משוגע' לניקיון. הוא פיתח לעצמו מסגרת-חיים בריאה - לא עישן ולא שתה משקאות משכרים. כן הסתפק במועט, מעולם לא התאונן על האוכל בפנימייה ודמי-הכיס שקיבל הספיקו לכל צרכיו. הוא היה 'שרוף' על מוסיקת ג'אז, הרבה להאזין לה ולתופף על כל כלי שבא לידו. לפני גיוסו לצה"ל סיים בהצלחה קורס נהיגה במסגרת קדם צבאית. ישראל גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1973, מיד לאחר מלחמת יום-הכיפורים, והתנדב לקורס-טיס בחיל-האויר. הוא סיים בהצלחה את השלבים המכינים וקיבל את כנפי הטיס. עם סיום הקורס הוצב שרוליק לטייסת מסוקים (הליקופטרים). את תפקידו מילא באורח מעולה.

ביום כ"ט באייר תשל"ז (17.5.1977) נפל ישראל בעת שירותו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שבחיפה. השאיר אחריו הורים ושתי אחיות.

במכתב-תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "ישראל בלט בכושרו לבצע כל תפקיד המוטל עליו ביסודיות ובדבקות שאין כמוה... שרוליק היה קצין מעולה שמצא את מקומו ביחידה הן במישור המקצועי והן במישור החברתי"; במכתב נוסף אמר מפקד הטייסת: "עצמאות הנחתה אותו בכל-דבר, ומסיבה זו נטייתו תמיד להטיל עליו משימות עצמאיות"

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן כהן ישראל שרוליק ז"ל

והשתדלתי שיוכל תמיד לפעול בעצמאות- זו היתה הדרך להגיע להישגים הגבוהים ביותר".
משפחתו, חבריו וידידיו נטעו לזכרו חורשה ביער ניר-עציון שליד חיפה.

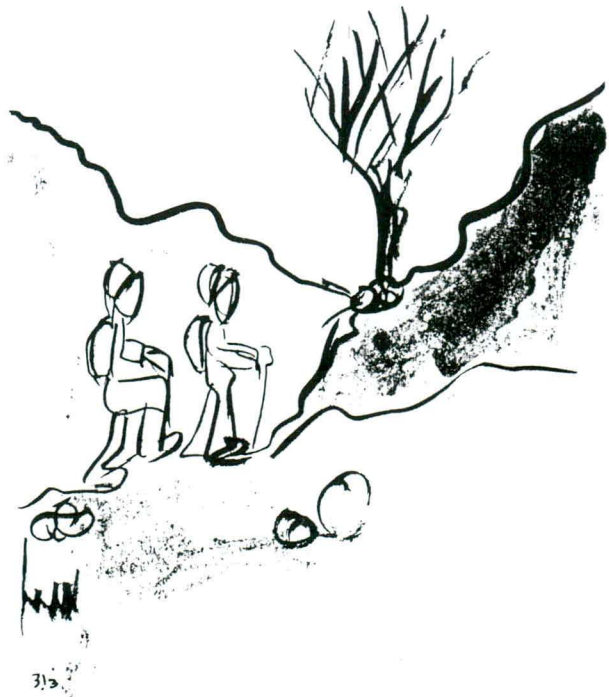
כהן ישראל

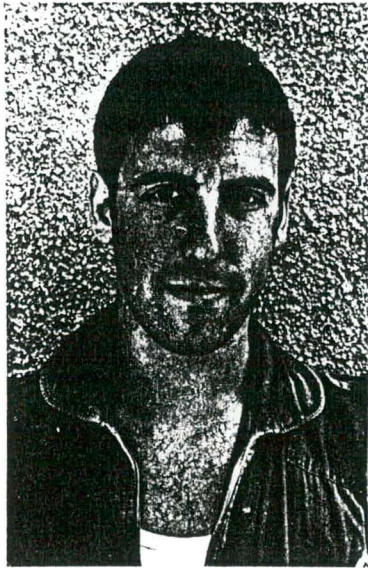
ישראל (שרוליק), בן רחל ואריה, נולד ביום ה' ניסן תשט"ו (28.3.1955) בחיפה. ישראל החל ללמוד בבית - הספר שליד הריאלי בחיפה ועם סיימו את בית - הספר היסודי התקבל לפנימיה הצבאית. כחובב טבע ואיש חברה הצטרף שרוליק להסתדרות הצופים, שבט "משוטטי הכרמל" ועם חבריו הרבה לסייר ביערות הכרמל ולנדוד במשעולים ובשבילים. הוא נחשב ביך חבריו לספסל הלימודים כתלמיד טוב המוצא לו תמיד זמן לשקוד על לימודיו.

שרוליק התגלה כחניך מסודר להפליא ו"משוגע" לנקיורן. הוא פיתח לעצמו מסגרת חיים בריאה - לא עישן ולא שתה משקאות משכרים. כך הסתפק במועט, מעולם לא התאונן על האוכל בפנימיה ודמי הכיס שקיבל הספיקו לכל צרכיו. הוא היה "שרוף" על מוסיקה ג'אז, הרבה להאזין לה ולתופף על כל כלי שבה מתחת לידידיו. היו לו ידי זהב

ותיקן מנעולים ומכשירי חשמל במיומנות רבה. לפני גיוסו לצה"ל סיים בהצלחה קורס נהיגה במסגרת קדם צבאית. ישראל גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1973, מיד לאחר מלחמת יום הכיפורים והתנדב לקורס טיס בחיל האוויר. הוא סיים בהצלחה את השלבים המכניסים ונענך בכנפי טייס. עם סיום הקורס הוצב שרוליק לטייסת הליקופטרים והיה לאחד הנושאים בעול משימת הבטחון של ישראל. את תפקידו מילא על הצד הטוב ביותר לשביעות רצון הממונים עליו. ביום כ"ו באייר תשל"ז (17.5.1977), נפל סגן ישראל בעת מילוי תפקידו והובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי בחיפה. השאיר אחריו הורים ושתי אחיות.

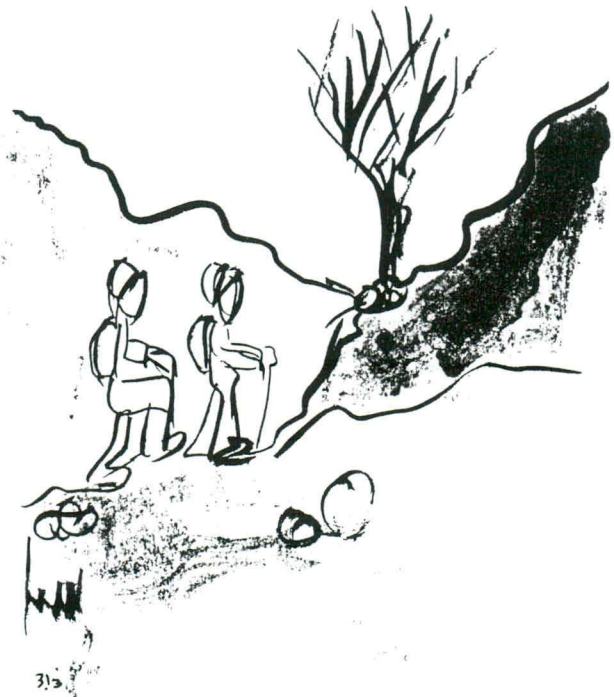

כהן ישראל

ישראל (שרוליק), בן רחל ואריה, נולד ביום ה' ניסן תשט"ו (28.3.1955) בחיפה. ישראל החל ללמוד בבית - הספר שליד הריאלי בחיפה ועם סיימו את בית - הספר היסודי התקבל לפנימייה הצבאית. כחובב טבע ואיש חברה הצטרף שרוליק להסתדרות הצופים, שבת "משוטטי הכרמל" ועם חבריו הרבה לסייר ביערות הכרמל ולנדוד במשעולים ובשבילים. הוא נחשב בין חבריו לספסל הלימודים כתלמיד טוב המוצא לו תמיד זמן לשקוד על לימודיו. שרוליק התגלה כחניך מסודר להפליא ו"משוגע" לנקיון. הוא פיתח לעצמו מסגרת חיים בריאה - לא עישן ולא שתה משקאות משכרים. כך הסתפק במועט, מעולם לא התאונן על האוכל בפנימייה ודמי הכיס שקיבל הספיקו לכל צרכיו. הוא היה "שרוף" על מוסיקה ג'אז, הרבה להאזין לה ולתופף על כל כלי שבה מתחת לידיו. היו לו ידי זהב

ותיקן מנעולים ומכשירי חשמל במיומנות רבה. לפני גיוסו לצה"ל סיים בהצלחה קורס נהיגה במסגרת קדם צבאית. ישראל גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1973, מיד לאחר מלחמת יום הכיפורים והתנדב לקורס טיס בחיל האוויר. הוא סיים בהצלחה את השלבים המכינים ונענד בכנפי טייס. עם סיום הקורס הוצב שרוליק לטייסת הליקופטרים והיה לאחד הנושאים בעול משימות הבטחון של ישראל. את תפקידו מילא על הצד הטוב ביותר לשביעות רצון הממונים עליו. ביום כ"ט באייר תשל"ז (17.5.1977), נפל סגן ישראל בעת מילוי תפקידו והובא למנוחת עולמים בבית-הקברות הצבאי בחיפה. השאיר אחריו הורים ושתי אחיות.

כהן, ישראל ('שרוליק')

בן אריה ורחל. נולד ביום ה' בניסן תשט"ו (28.3.1955) בחיפה. התחיל ללמוד בבית-הספר שליד היריאל' בחיפה ולאחר גמר לימודיו בבית-הספר היסודי התקבל לפנימייה הצבאית. כחוכב-טבע ואיש-חברה הצטרף שרוליק לתנועת הנוער 'הצופים', שבט 'משוטטי הכרמל' ועם חבריו הרבה לסייר ביערות הכרמל ולנדוד במשעולים ובשבילים. בין חבריו לספסל הלימודים נחשב

כתלמיד טוב, המוצא לו תמיד זמן לשקוד על לימודיו. היה חניך מסודר להפליא ו'משוגע' לניקיון. הוא פיתח לעצמו מסגרת-חיים בריאה — לא עישן ולא שתה משקאות משכרים. כן הסתפק במועט, מעולם לא התאונן על האוכל בפנימייה ודמיו הכיס שקיבל הספיקו לכל צרכיו. הוא היה 'שרוף' על מוסיקת ג'אז, הרבה להאזין לה ולתופף על כל כלי שבא לידו. לפני גיוסו לצה"ל סיים בהצלחה קורס נהיגה במסגרת קדם-צבאית.

ישראל גויס לצה"ל בסוף אוקטובר 1973, מיד לאחר מלחמת יום-הכיפורים, והתנדב לקורס-טיס בחיל-האוויר. הוא סיים בהצלחה את השלבים המכניים וקיבל את כנפי הטיס. עם סיום הקורס הוצב שרוליק לטייסת מסוקים (הליקופטרים). את תפקידו מילא באורח מעולה.

ביום כ"ט באייר תשל"ז (17.5.1977) נפל ישראל בעת שירותו. הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין הצבאי שבחיפה. השאיר אחריו הורים ושתי אחיות. במכתב-נחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "ישראל בלט בכושרו לבצע כל תפקיד המוטל עליו ביסודיות ובדבקות שאין כמוה... שרוליק היה קצין מעולה שמצא את מקומו ביחידה הן במישור המקצועי והן במישור החברתי"; במכתב נוסף אמר מפקד הטייסת: "עצמאות הנחתה אותו בכל-דבר, ומסיבה זו נטיתי תמיד להטיל עליו משימות עצמאיות והשתדלתי שיוכל תמיד לפעול בעצמאות — זו היתה הדרך להגיע להישגים הגבוהים ביותר."

משפחתו, חבריו וידידיו נטעו לזכרו חורשה ביער ניר-עציון שליד חיפה.

בן שמואל-יצחק ונחמה. נולד אור ליום א' באדר ב' תש"ו (3.3.1946) בירושלים. ההורים — דור רביעי בארץ. אחרי שסיים את לימודיו בבית-הספר היסודי "עזריאל" למד שנתיים בישיבה התיכונית "נתיב-מאור" של "בני-עקיבא" בירושלים ואת השנה השלישית והרביעית בבית-הספר למורים על-שם ליפשיץ. השתייך לתנועת "בני-עקיבא". צעיר תוסס היה והגיע דרך תנועת "בני-עקיבא" לנח"ל בגרעין עלומים,

כי עוד בהיותו תלמיד דיבר על הנח"ל בהערצה רבה. מטבעו היה רודף צדק, הולך למישרים ומתווכח אפילו עם הוריו כשדעתם לא היתה ניראית לו. פשוט היה ועניו. לא הירבה דברים ושנא התרברבות. אהב חברה אך לא אהב להיות במרכזו. מסור ונאמן לחבריו עד אין קץ. כאשר גויס לצה"ל בינואר 1964 נשלח לקורס מ"כ ולאחר שסיים את הקורס בהצטיינות, עבר לקורס-קצינים והיה למפקד מחלקה בבית-הספר של מ"כ של הנח"ל. כאשר מפקדיו ראו את כשרונותיו בטפלו בתפקידים מסובכים הציעו לו להיות קצין-המביצעים של היחידה — עבודה מעניינת, הכרוכה בהרבה סיורים ונסיעות, אולם עבודה זו לא היתה לפי רוחו. הוא לא נולד להיות קצין מטה ולא אהב את שולחן המשרד. הוא ביקש איפוא לחזור ולהציב אותו כמפקד-מחלקה ובינתיים עבר קורס צניחה ותול"רים ועלה בדרגה עד היותו לסגן, ובתפקיד של מפקד פלוגה דאג ישראל גם למזון גופני, וגם למזון רוחני של חייליו. נאמן היה לתפקידו אך לא רק חייל טוב וממושמע היה, כי אם גם מדריך, מנהיג ויוצא לקרב — ולכן אהוב היה על כל פקודיו ומפקדיו והיה משפיע על חבריו בשקט הנפשי שלו ובמתנת המזהירה שתרמו רבות ליציבות ולתכליתיות. שנה אחת בערך היה בצבא-הקבע לאחר שגמר את שירותו הסדיר. באותה תקופה בשלה בלבו ההחלטה כי כתום השנה ילמד כלכלה באוניברסיטה העברית בירושלים אך מלחמת ששת הימים פרצה. הוא השתתף בעשרות מארבים, נמנה עם חיילי-החיפוי באתת מפעולות-התגמול האחרונות נגד אנשי אל-פתח, אך לכדי קרב ממש עם האויב הגיע רק במדבר סיני. בקרב שהתחולל באום-כתף שבסיני נפל אור ליום כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), הוא היום השני לקרבות, כשהוא חותר לביצוע המשימה של טיהור התעלות והבונקרים; מפקד גדודו כתב להוריו במכתב-התנחומים לאחר נפלו: "הוא נפל תוך חתירה לביצוע המשימה, תוך דבקות במטרה ובאומץ רב". הובא לקבורה בבית-הקברות הצבאי לשעת-חירום בבארי ולאחר זמן הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים. לאחר נפלו הועלה לדרגת סרן. שמו הונצח בספר "מלחמת ארבעת הימים" שהוצא על-ידי פיקוד-הדרום. זכרו הועלה יחד עם שאר אנשי הפלוגה שנפלו באום-כתף בחוברת הפנימית "יד לנופלים" שהוציאה הפלוגה, וכן בחוברת "החטיבה במלחמת ששת הימים". עמודים מספר הוקדשו לו בספר "נח"ל נגב במערכה".